

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 26. Felicis Papæ obitus. Gelasius Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

tia Armenis, ut quæque Natio Officium Sæculum V.
 patrio idiomate peragere posset, quarta A. C. 491.
 non nullis Monachis, quibus, cum teme-
 re vitam Anachoreticam fuissent ample-
 xi, mens fuerat remota, & deinde furo-
 re ascetico remittente reddita. Quæli-
 bet ergo Natio suo sermone lectiones
 audiebat, excepto sancto Sacrificio; (*)
 quippe Evangelio recitato omnes in Ec-
 clesia magna, quæ erat Græcorum, con-
 veniebant, & simul Communionem ac-
 cipiebant. Ex hoc Monasterio multi
 Abbates, & Episcopi enati sunt. S. Theo-
 dosius quamvis Auctores profanos nun-
 quam legisset, nihilominus eloquentia
 pollebat, & apte ad persuadendum dice-
 bat. Semper manibus tractabat libros
 Asceticos S. Basilii, quem etiam unice le-
 quendum sibi proposuerat. Talis erat
 vita istorum Sanctorum Monachorum in
 Palæstina, cum Anastasius Imperator re-
 gnare cœpisset.

c. 10.

§. XXVI.

Felicitis Papæ obitus. Gelasius Papa.

Felix Papa Anastasio Imperatori Regnum
 auspicienti datis litteris gratulatus, *Gel. com. ad
 Faust. to. 4.*
 haud diu postea ad Cœlestia abiit, sci-
 licet quinto Kal. Martii, Anastasio, & Rufe
Conc. p. 1168

E 5 Con-

(*) Hic Protestans vocem, *Sacrificio*, iterum
 suppressit.

Sæculum V. Consulibus, id est, 25. Febr. 492. cum
 A. C. 492. ferme annos novem sedisset. Ecclesia
 eum Sanctis adscripsit. (*) Basilicam S. A-
 gapeti Ecclesiæ S. Laurentii vicinam æ-
 dificavit. Duabus Ordinationibus Mense
 Dec. ordinavit Presbyteros 28. Diaconos
 5. pluresque quam triginta & unum E-
 piscopos. Sepultus est in Ecclesia S. Pauli.
 Postquam Sedes vacasset dies quinque, in
 Ejus locum electus est Gelasius Afer,
 Vale-

Vit. Tun.
Chr. Lib.
Pontif.
Martyr. R.
 25. Febr.

(*) S. Felix Papa, quamvis sæpissime Tertius dicatur, tamen re ipsa secundus hujus Nominis est, nisi quis Felicem, Liberii in Pontificatu Socium, fuisse Legitimum Pontificem existimet.

Ad hunc locum Tillemontius ex Epistolis S. Felicis excerptit illa verba: *Pastori Animarum pro Fide Christiana vivendum, & moriendum esse.* Conc. to. 4. p. 1090. e. Dicit deinde dubitari posse, an non magis pensare debuisset terribiles, & funestos effectus secuturos ex Condemnatione Episcopi (Acacii Constantinopolitani) Imperatoris favore tumentis, & omnium Ecclesiarum in Oriente Domini. Respondeo: S. Felicem Papam non hæsitare debuisse in Condemnando Acacio S. Gelasius Papa in Epist. ad Episcopos Dardaniæ inf. §. XXXVI. demonstravit. Sed & nimius est Tillemontius, dum Acacio in alios Orientis Episcopos tantam tribuit Potentiam. Non Acacii Auctoritas, sed alii aliis Episcopis Orientis a Communione Ecclesiæ Romanæ deficiendi Prætextus fuerunt, nec id subito, sed sensim, & longiore temporis mora factum.

Valerii Filius, qui annis 4. & mensibus Sæculum V. A. C. 492.
 octo Sedem tenuit. Euphemius Patriar-
 cha Constantinopolitanus data ad eum
 Epistola, quam Diaconus nomine Synce-
 tius attulit, questus est, quod se de sua
 Ordinatione pro more certiore non
 reddidisset. S. Gelasius Papa respondet: Gel. ep. 1. p. 1157. to. 4. Conc.
*Verum quidem, antiqua hæc fuit consue-
 tudo Patrum nostrorum, qui Communione
 uniti erant; tibi vero aliena Societas
 Communione S. Petri potior est. Dicis,
 opus esse, ut in aliquibus conniveam. In
 hoc tibi consentio, inclinari nos oportere,
 ut lapsos erigamus; verum etiam caven-
 dum, ne unacum ipsis in præcipitium
 ruamus. Ita iis, quos Acacius baptiza-
 vit, aut ordinavit, remedium, a traditio-
 ne Patrum nostrorum acceptum, faciles
 concedimus. Eutychem damnas, at Aca-
 cius, inquis, nihil Fidei contrarium do-
 cuit. Quasi vero pejus non esset, verita-
 tem agnoscere, & tamen cum inimicis ejus
 communicare. Quæris, quando Acacius
 fuerit condemnatus. Non est opus specia-
 tim condemnare Catholicum, qui cum Hæ-
 resi communicat. Dicis, te Concilium
 Calcedonense recipere, & tamen illi nec
 generatim, nec speciatim tibi videntur
 damnati, qui cum Sæctatoribus illorum,
 quos Concilium damnavit, communicant.*

*An forte putas, Petrum, quocum A-
 cadius communicavit, fuisse absolutum?*

id

Sæculum V. *id tibi probandum, si potes, cum Hæresis*
 A. C. 492. *Eutybianæ manifeste convictus teneatur.*

Gelasii Papæ
 Epistola.

Nec tibi in eo tantum placeas, quod profitearis, Fidem te Catholicam tenere, & Nomen Eutybis abstulisse. Hæc dicere non sufficit, sed ipso opere demonstranda sunt, Communioni Hæreticorum, eorumque, qui cum ipsorum Successoribus communicarunt, renunciandum. Verumtamen sunt, qui nolentem te cogunt. Ignosce, quod dicturus sum; nunquam hanc excusationem afferre licet Episcopo, quando de prædicanda Veritate agitur. Ignosce etiam timori meo; omnibus artibus contremisco, dum terribile Dei Judicium cogito. Nos enim tanquam Ministri Jesu Christi pro Veritate vitam dare tenemur.

p. 1162.

Dicis; hæc Populo Constantinopolitano persuadenda esse, & vis, ut mittam quemquam, qui animos deliniat. Nonne Pastoris est potius Gregem regere, quam errantem sequi? an populus tui, vel tu populi, rationem redditurus es? quomodo me audiet populus, cui suspectus sum, si Pastorum suorum vocem non audiat? vocabimur, Frater mi, Euphemi! vocabimur sine omni dubio ad formidandum Jesu Christi Tribunal, ubi nullus tricis, & argutiis locus. Ibi clare dispicietur, an ego, ut arbitraris, difficilis sim, & acerbus, aut tu potius, qui salutare remedium respuis. Quamvis Papa in hac epistola Euphe-

Euphemium Fratrem appellet, edicit ta- Sæculum V.
A. C. 492.
men, quod nolit, hoc esse Communionis
indicium, sed se tanquam homini extero
scribere.

Sub idem tempus Gelasius Papa acce-
pit Epistolam a Laurentio Episcopo Li-
gnidano in Illyrico ad se datam. Is in-
dicabat, in Ecclesia Thessalonicensi, aliis-
que illius Regionis, lectam fuisse Felicis
Papæ Epistolam de Acacii erratis, omnes
eidem Anathema dixisse, & neminem i-
psius recepisse Communionem. Itaque
Laurentius Pontificem rogabat, ut Epis-
copis Illyrici mitteret Fidei Professionem,
Hæresis grassantis Antidotum. Papa in *Epist. 2. 1163*
suo Responso memorat, morem esse, ut
Episcopus Ecclesiæ Romanæ recens or-
dinatus Ecclesiis Fidei suæ Formulam
transmittat. Hanc etiam Epistolæ suæ
inferit, & præprimis Mysterium Incarna-
tionis contra Hæresin Eutyichis exponit.
Sub finem dicit, se sperare, Imperatorem
serio conatu effecturum, ut temerario-
rum hominum Disputationes cessent.
*Propositum nobis erat, inquit, aliquos
ex nostris ad vos mittere, si per præ-
sentem rerum statum licuisset.* His ver-
bis notare videtur turbas, quibus Illyri-
cum & Italia agitabatur, dum novus Do-
minus rerum potitus est.